

Sygnatura akt VI Ka 330/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 czerwca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SSO Marcin Mierz (spr.)

SSO Agata Gawron-Sambura

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r.

sprawy **G. W., syna Z. i M.**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 14 lutego 2014 r. sygnatura akt VII K 828/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 455 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- poprawia błędną kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 czynu, kwalifikując ten czyn jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk,

- jako podstawę orzeczenia środka karnego w punkcie 4 przyjmuje art. 49 § 2 kk;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 330/04

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17 czerwca 2014 roku

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2014 roku (sygn. akt VII K 828/13), wydanym w trybie art. 343 k.p.k., Sąd Rejonowy w Zabrzcu uznał oskarżonego G. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178 § 1 k.k. i za czyn ten wymierzył oskarżonemu karę i środki karne zgodnie z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 k.p.k..

Apelację od tego orzeczenia wywiódł prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego poprzez wskazanie przepisu art. 42 k.k. jako podstawy orzeczenia środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego. Stawiając ten zarzut, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie, iż podstawą orzeczonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego jest art. 49 § 2 k.k. i pozostawienie zaskarżonego wyroku w pozostałym zakresie bez zmian.

Sąd zważył, co następuje:

Wywiedziona apelacja okazała się trafna, przez co spowodować musiała zmianę zaskarżonego wyroku w sposób postulowany w jej wnioskach. Rozpoznając środek odwoławczy z urzędu dopatrywał się nadto Sąd Okręgowy usterki zaskarżonego orzeczenia wymagającej zmiany wyroku.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie stanu faktycznego oraz winy oskarżonego wskazać należy, że poczynione przez sąd pierwszej instancji w oparciu o właściwie zebrany i oceniony materiał dowodowy ustalenia faktyczne uznać należy za trafne, zgodne ze zgromadzonymi i ujawnionymi w toku rozprawy dowodami, które tenże sąd ocenił w sposób pozostający pod ochroną art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k.. Stanowisko swoje sąd ten należycie uzasadnił, czyniąc to w sposób zgodny z art. 424 k.p.k.. Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się przy rozpoznawaniu sprawy ani przy wyrokowaniu błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy w Gliwicach podzielił ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie winy oskarżonego, która w okolicznościach niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości. Winy swojej w zakresie przypisanego jego osobie ostatecznie zaskarżonym wyrokiem przestępstwa nie kwestionował także sam oskarżony.

W sprawie niniejszej w akcie oskarżenia zamieścił prokurator wnioski o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary oraz środków karnych. Uznał prokurator, że nie budzą wątpliwości okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy. Stanowisko to podzielił Sąd Rejonowy wydając wyrok w trybie art. 335 k.p.k., przy czym brak jest w okolicznościach niniejszej sprawy podstaw, by stanowisko to kwestionować. W świetle zawartej już w niniejszym uzasadnieniu argumentacji niewątpliwą pozostaje konstatacja, że okoliczności popełnienia przestępstwa objętego aktem oskarżenia w sprawie nie budzą wątpliwości. Również postawa oskarżonego, który przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyraził zgodę na orzeczenie wobec niego zaproponowanej mu kary oraz środków karnych uzasadnia przekonanie, że cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzania rozprawy.

Trafnie zarzucił w apelacji prokurator obrazę prawa materialnego, a to art. 42 k.k. wskazanego przez Sąd Rejonowy jako podstawa orzeczenia o środku karnym w postaci świadczenia pieniężnego w punkcie 4 zaskarżonego orzeczenia. W świetle jednoznacznej treści przepisów kodeksu karnego nie podlega kwestionowaniu fakt, iż podstawą orzeczenia środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego orzekanego w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. pozostaje art. 49 § 2 k.k., a nie zapewne przez omyłkę wskazany w punkcie 4 zaskarżonego wyroku art. 42 k.k. zwłaszcza, że przepis art. 42 k.k. dzieli się na paragrafy, przez co jednostki redakcyjnej w postaci art. 42 k.k. bez wskazania paragrafu, po prostu nie ma. Mając zatem okoliczności powyższe na względzie, Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę orzeczenia środka karnego w punkcie 4 przyjął art. 49 § 2 k.k..

Z urzędu dostrzegł sąd nadto konieczność skorygowania zaskarżonego orzeczenia w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu wskazanej w wyroku. Czyn przypisany G. W. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., jak trafnie wskazano to w akcie oskarżenia. Zapewne na skutek omyłki, Sąd Rejonowy jako

kwalifikację prawną tego czynu wskazał natomiast przepis art. 178 § 1 k.k.. Także zatem i w tym zakresie zaskarżony wyrok wymagał korekty.

Mając okoliczności powyższe na względzie, Sąd Okręgowy w Gliwicach zmienił zaskarżony wyrok w sposób opisany w niniejszym uzasadnieniu. Nie znajdując w pozostałym zakresie podstaw do uchylecia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia, wyrok Sądu Rejonowego utrzymał sąd odwoławczy w mocy. W oparciu o zasady słuszności zwolnił sąd oskarżonego, który zachowaniem swoim postępowania odwoławczego, a co za tym idzie i związanych z nim kosztów, nie wywołał, od zapłaty kosztów tego postępowania, jego wydatkami obciążając Skarb Państwa.